

Aña. 5. Pater mi, si non potest hic Cáliz
transíre, nisi bibam illum, fiat volúntas tua.

Capítulum.

Matth. 26.

VÉNIT Jesus ad discípulos suos, et invénit
eos dormiéntes, et dicit Petro: Sic non po-
tuístis una hora vigiláre mecum? Vigiláte,
et oráte, ut non intrétis in tentatióem.

H Y M N U S.

VÉNIT é Cœlo Mediátor alto,
Quem sacri dudum cecinére vates:
Parce mœrori lacrymísque amáris,
Fília Sion.

Attulit mortem vetus hõrtus, unde
Culpa prodívit, novus iste vitam
Hortus en affert, ubi nocte Jesus
Pérmanet orans.

Víndicem placat Genitóris iram,
Réprimit forti jaciénda dextra.
Fúlmina: occúrit scéleri expiádo
Sponte Redémptor.

Sic teret duos láqueos avérni,
Et diu cláusam reserábit aulam:
Nos ad ætérni révocans beáta
Gáudia Regni.

Laús, honor Patri, genitæque Proli,
Cui datum nomen super omne nomen,
Et Paracléto décus, atque virtus
Omne per ævum.—Amen.

Ÿ. Doce nos oráre.

℞. Sic ergo vos orábitis.

A D B E N E D I C T U S.

Antiphona. Factus in agonía prolíxius
orábat; et factus est sudor ejus sicut guttæ
sánguinis decurréntis in terram.

O R A T I O.

DÓMINE Jesu Christe, qui in horto verbo,
et exémplo nos oráre docuísti ad tentatiónum
perícula superánda: concéde propítius; ut
nos oratióni semper inténti, ejus copiósum
fructum cónsequi mereámur. Qui vívis.

A D T E R T I A M.

Antiphona. Et assumpto Petro, etc.

Capítulum. Vénit Jesus *ut supra.*

℞. Trístis est * Anima mea. Trístis.

Ÿ. Usque ad mortem. Anima. Glória
Patri, Trístis.

V. Pater mi, si possibile est.

R. Tránsseat a me calix iste.

AD SEXTAM.

Antiphona. Tunc ait illis, etc.

Capitulum. Luc. 21.

VIGILÁTE itaque ómni témpore orántes, ut digni habeámini fúgere ista ómnia, quæ futúra sunt, et stáre ante Filium hóminis.

R. Pater mi, * Si possibile est. Pater....

V. Tránsseat a me calix iste. Si possible le.... Glória Patri.... Pater mi.

V. Vigiláte, et oráte.

R. Ut non intrétis in tentatiónem.

AD NONAM.

Antiphona. Pater mi, etc.

Capitulum. Matth. 5.

ORATE pro persecuéntibus, et calumniántibus vos: ut sitis filii Patris vestri, qui in cœlis est.

R. Vigiláte: * Et oráte. Vigiláte....

V. Ut non intrétis in tentatiónem. Et oráte. Glória Patri.... Vigiláte....

V. Factus est sudor ejus.

R. Sicut guttæ sánguinis.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in primis, et loco ultimi Psalmi.

Psalmus. 115.

CRÉDIDI propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excésu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósá in conspéctu Dómini mors Sanctórum ejus.

O Dómine quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hostiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

V. Factus est sudor ejus.

R. Sicut guttæ sánguinis.

AD MAGNÍFICAT.

Añã. Ecce appropinquávit hora, et Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum.

FERIA TERTIA.

POST DOMINICAM SEXAG.

DE PASSIONE D. N. J. C.

DUPLEX MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Añã. Cálicem salutáris accípiam, et no-
men Dómini invocábo.

Psalm. 115. Crédidi, *ut in folio* 29.

Añã. Cum his, qui odérunt pacem, eram
pacíficus; dum loquébar illis, impug-nábant
me grátis.

Psalmus 119.

AD Dóminum cum tribulárer clamávi: * et
exaudivit me.

Dómini libera ánimam meam a labiis iní-
quis: * en a lingua dolósa.

Quid détur tibi, aut quid apponátur tibi: *
ad línguan dolósam?

Sagíttae poténtis acútæ,* cum carbónibus
desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongá-
tus est: habitávi cum habitántibus Cedar: *
multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pací-
ficus: * cum loquébar illis, impugnábant me
grátis.

Añã. Cum his, qui odérunt pacem, eram
pacíficus: dum loquébar illis, impugnábant
me grátis.

Añã. Ab homínibus iníquis líbera me
Dómine.

Psalmus 139.

ERIPE me, Dómine, ab hómine malo,* a
viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: *
tota die constituébant praelia.

Acuérunt línguas suas sicut serpéntis: *
venénium áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccató-
ris: * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus
meos: * abscondérunt superbi láqueum mihi.

Et fúnes extendérunt in láqueum: * juxta
iter scándalum posuérunt mihi.

Díxi Dómino: Deus meus es tu: exáudi
Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine, vírtus salutis meæ: *
obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, a desidério meo
peccatóri: * cogitavérunt contra me, ne de-
relínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórurn
ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem de-
jícies eos: * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra: *
virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciat Dóminus júdicium
ínopis: * et vindíctam páuperum.

Verúmtamen justí confitebúntur nómini
tuo: * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Aña. Ab homínibus iníquis líbera me,
Dómine.

Aña. Custódi me a láqueo, quem statuérunt
mihi, et a scándalis operántium iniqui-
tem.

Psalmus 140.

DÓMINE clamávi ad te, exáudi me: * intén-
de voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut insénsurn in

conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum
sacrificium vespertínurn.

Pone, Dómine, custódiam ori meo: * et
óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malí-
tiæ: * ad excusándas excusatiónes in pec-
cátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem: *
et non comunicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et
increpábit me: * óleum autem peccatóris non
impinguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplá-
citis eórum: * absórti sunt juncti petræ jú-
dices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt: *
sicut crassitúdo terræ erúpta est super ter-
ram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus infér-
num: * quia ad te Dómine, Dómine óculi
mei, in te sperávi, non áuferas ánimam
meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mi-
hi: * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * sin-
gularíter sum ego donec tránseam.

Añã. Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Añã. Considerábam ad dexteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me.

Psalm. 141. Voce mea etc., *ut in folio* 8.

Capitulum ut ad Laudes.

HYMNUS.

MERENTES óculi, spárgite lácrymas,
Et luctu résonent íntima córdium,
Illátas réfero Númini ab ímpiis
Pœnas, et fera vúlnera.

Accíncta, heu! gladiis turba satéllitum
Arréptum Dóminum fústibus ímpetit:
Nunc cædit cólaphis, nunc quátit hórridis
Divínium caput íctibus

Haud finis scéleri: tradítur ímprobo
Christus carnífici; nec mora, bárbarus
In Regem Súperum non timet ímpio
Ausu vértete dexteram.

Audíte, o pópuli: Númen amábile,
Manánte ex húmeris úndique sángine,
Lictóris rábidi sústinet ímpetum,

Et vocem premit innocens.

Quis non illácrymet? Jam nova cóndidit
Torménta indómitæ gentis iníquitas;

Infigit cérebro, proh dolor! éfferis
Sertum vépribus áasperun.

Heu crímen! trahítur fúnibus improbis
Funésti Dóminus supplicii ad locum,
Illie oppétiit fúnere, spíritum
Patri restítuens suo.

Passo pro mísseris tam fera vúlnera,
In terris résonet débita glória;
Sacrumque asídue Nomen in æthera
Humánium génus éfferat.—Amen.

Ÿ. Oblatus est quia ipse voluit.

ß. Et lívore ejus sanáti sumus.

AD MAGNIFICAT.

Añã. O vos omnes, qui transítis per
viam, atténdite, et vidéte, si est dolor sicut
dolor meus.

Oratio ut ad Laudes;

In fine Hymnorum dicitur.

Sit laus Patri, ac Paráclito,
Natóque Patris único,
Nostræ dédit qui pródigus
Prétium salútis ságuinem.—Amen.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum Regem Crucifixum. * Venite, adorémus.

Salm. Veníte exultémus Domino, etc.

HYMNUS.

ASPICE, infámi Deus ipse ligno
Pendet, effuso mádidus cruóre,
Aspice, immíti manus alma clavo
Fínditur alte.

Hunc velut pravi scéleris minístrum,
Inter indignos médium latrónes,
Cerne: crudélis fuit ista gentis
Dira volúntas.

Pallet, heu! vultus; caput ecce lassum
Fléctitur; cláuisis óculis Redémptor
Spíritum sacro méritis onústum
Fúndit ab ore.

O cor, æs durum súperas, geméndo,
Ni scélus tergas: tua culpa Christum
Stípti affixit, tua culpa morti
Súbdidit atræ.

Sit Deo ætérnum decus omne in ævum,
Qui pius nostri géneris Redémptor,
Críminis labem míseris nocéntem
Sánguine tersit.—Amen.

In primo Nocturno.

Añã. Astitérunt Reges terræ, et prin-

cipes convenérunt in unum advérsus Dómi-
num, et advérsus Christum ejus.

Psalmus 2.

QUARE fremuérunt Gentes: * et pópuli me-
ditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes con-
venérunt in unum * advérsus Dóminum, et
advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciá-
mus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irredébit eos; * et
Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua: * et in
furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo
super Sion montem sanctum ejus: * prædi-
cans præceptum ejus.

Dóminus díxit ad me: * Fílius meus es tu,
ego hódie génuí te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hære-
ditátem tuam: * et possessioném tuam tér-
minos terræ.

Reges eos in vírga férrea: * et támquam
vas figuli confrínges eos.

Et nunc, reges, intelligite: * erudímini qui
judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exultáte
eì cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo iras-
cátur Dóminus: * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti
ómnes, qui confidunt in eo.

Aña. Astitérunt Reges terræ, et prin-
cipes convenérunt in unum advérsus Dómi-
num, et advérsus Christum ejus.

Aña. Multiplicáti sunt, qui tríbulant me
multi insúrgunt advérsum me.

Psalm. 3. Dómine, quid multiplicáti, *ut*
in folio 19.

Aña. Divisérunt sibi vestiménta mea, et
super vestem meam misérunt sortem.

Psalmus. 21.

DEUS, Deus meus, réspice in me, quare me
dereliquísti? * longé a salute mea verba de-
lectórum meórum.

Deus meus clamábo per diem, et non
exáudies: * et nocte, et non ad insipiéntiam
mihì.

Tu áutem in sancto hábitas: * laus Israel.

In te speravérunt patres nostri: * spera-
vérunt, et liberásti eos:

Ad te clamavérunt, et salvi fácti sunt: *
in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego áutem sum vermis, et non homo: *
oppróbrum hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me: * lo-
cúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum: * sal-
vum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ven-
tre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In
te projectus sum ex útero.

De ventre matris meæ Deus meus es tu *
ne discésseris a me.

Quóniam tribulátio próxima est: * quó-
niam non est qui ájuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * táuri
píngues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum: * sicut leo
rápiens, et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt
ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera li-
quéscens: * in medio ventris mei.

Aruit tanquam testa virtus mea, et língua
mea adhæsit fáucibus meis: * et in púlverum
mortis deduxísti me.

Quóniam circumdederunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

Foderunt manus meas, et pedes meos: * dinumeraverunt ómnia ossa mea.

Ipsi veró consideraverunt, et inspexerunt me: * divisérunt sibi vestiméta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem, Dómino, ne elongáveris auxiliúm tuum a me: * ad defénsiónem meam cónspice.

Erue a frámea, Deus, ánimam meam: * et de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis: * et a córnis unicórniúm humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio Ecclésiæ landábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israël: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecátióem páuperis.

Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in Ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes et saturabúntur: et lau-

dábunt Dóminum, qui requírunnt eum: * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur, et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ.

Et adorábunt in conspéctu ejus: * univérse familiæ géntium.

Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominábitur géntium.

Manducaverunt et adoraverunt ómnes pingues terræ * in conspéctu ejus cadent ómnes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátió ventúra: * et annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fécit Dóminus.

Añã. Divisérunt sibi vestiméta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

V. Oblátus est, quia ipse vóluit.

R. Et livóre ejus sanáti sumus.

De Epistola B. Pauli Apostoli ad Romanos.

Lectio. I.

Cap. 5 et 6.

COMMENDAT charitátem suam Deus in nobis; quóniam cum adhuc peccatóres essémus, secúndum tempus Christus pro nobis mórtuus

est: multo igitur magis nunc justificati in sanguine ipsius, salvi erimus ab ira per ipsum. Si enim cum inimici essemus, reconciliati sumus Deo per mortem Filii ejus, multo magis reconciliati, salvi erimus in vita ipsius. Non solum autem, sed et gloriamur in Deo, per Dominum nostrum Jesum Christum, per quem reconciliationem accepimus. Si enim unius delicto mors regnavit per unum: multo magis abundantiam gratiae, et donationis et justitiae accipientes, in vita regnabunt per Jesum Christum.

R. Vinea mea electa, ego te plantavi, dicit Dominus, et tu facta es mihi nimis amara, * Quia parasti crucem Salvatori tuo.

V. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. * Quia.

Lectio II.

IGITUR sicut per unius delictum in omnes homines in condemnationem: sic et per unius justitiam in omnes homines in justificationem vitae. Sicut enim per inobedientiam unius hominis, peccatores constituti sunt multi: ita et per unius obedientiam justus constituentur multi. Lex autem subintravit, ut abunda-

ret delictum; ubi autem abundavit delictum, superabundavit gratia; ut sicut regnavit peccatum in mortem, ita et gratia regnet per justitiam in vitam aeternam, per Jesum Christum Dominum nostrum.

R. Ego eduxi te de Aegypto, demerso Pharaone in mare rubrum, et ante te praevi in columna nubis: * Et tu me tradidisti principibus sacerdotum, me deduxisti in praetorium Pilati.

V. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu.

Lectio III.

QUID ergo dicemus? Permanebimus in peccato, ut gratia abundet? Absit: qui enim mortui sumus peccato, quomodo adhuc vivemus in illo? An ignoratis, quia quicumque baptizati sumus in Christo Jesu, in morte ipsius baptizati sumus? Consepulti enim sumus cum illo per baptismum in mortem; ut quomodo Christus surrexit a mortuis per gloriam Patris, ita et nos in novitate vitae ambulamus. Si enim complantati facti sumus similitudini mortis ejus, simul et resurrectionis erimus. Hoc scientes quia vetus ho-

mo noster simul crucifixus est, ut destruat^r corpus peccati, et ultra non serviamus peccato. Qui enim mortuus est; justificatus est a peccato. Si autem mortui sumus cum Christo, credimus quia simul etiam vivemus cum Christo.

R. Ego propter te flagellavi Ægyptum cum primogénitis suis; * Et tu me flagellatum tradidisti. * Qui tamquam Agnus coram tondente se, obmútui; et non aperui os meum.

V. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. * Et tu me.... Glória.... Qui tamquam Ageus....

In secundo Nocturno.

Añã. Inimici mei dixerunt mala mihi: quando morietur, et peribit nomen ejus?

Psalmus 40.

BEATUS qui intelligit super egenum et pauperem: * in die mala liberabit eum Dóminus. Dóminus conservet eum, et vivificet eum, et beatum faciat eum in terra: * et non tradat eum in animam inimicorum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum doloris ejus: * univ^{er}sum stratum ejus versasti in infirmitate ejus.

Ego dixi: Dómine, miserere mei: * sana animam meam, quia peccavi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi: * Quando morietur, et peribit nomen ejus?

Et si ingrediebatur ut videret, vana loquebatur: * cor ejus congregavit iniquitatem sibi.

Egrediebatur foras: * et loquebatur in idipsum.

Adversum me susurrabant omnes inimici mei: * adversum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum constituerunt adversum me: * Numquid qui dormit, non adjiciet ut resurgat?

Etenim homo pacis meae, in quo speravi, * qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

Tu autem, Dómine, miserere mei, et resuscita me: * et retribuam eis.

In hoc cognovi, quoniam voluisti me: * quoniam non gaudet inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti: * et confirmasti me in conspectu tuo in aeternum.

Benedictus Dóminus Deus Israel a saeculo et usque in saeculum: * fiat, fiat.

Añã. Inimíci mei dixerunt mala mihi: quándo moriétur, et peribit nomen ejus?

Añã. Aliéni insurrexérunt in me, et fortes quæsiérunt ánimam meam.

Psalmus 53.

DEUS in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratióem meam: * áuribus pèrcipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimicis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi: * et confitébor nómini tuo Dómine: quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuisti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Añã. Aliéni insurrexérunt in me, et fortes quæsiérunt ánimam meam.

Añã. Conculcavérunt me inimíci mei to-

ta die: advérsum me ómnes cogitatiónes eórum in malum.

Psalmus 55.

MISERERE mei Deus, quóniam conculcávit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die * quóniam multi bellántes advérsum me.

Ab altitúdine diei timébo: * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabántur: * advérsum me ómnes cogitatiónes eórum, in malum.

Inhabitábunt, et abscondent: * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro nihilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confringes.

Deus, vitam meam anuntiávi tibi: * posuisti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Sicut et in promissióne tua: * tunc converténtur inimíci mei retrórsum.

In quacúmque die invocávero te: * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem: * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua: * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu; * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Añá. Conculcavérunt me inimíci mei tota die: advérsus me ómnes cogitatiónes eórum in malum.

V. Proprio Fílio suo non pepércit Deus.

R. Sed pro nobis ómnibus trádidit illum.

SERMO S. AUGUSTINI EPISCOPI.

Lectio IV.

Sermo 41. de Passione Dómini.

ADMONET nos, fratres charíssimi, ad solemnitátem Domínicæ Passiόνis dies ipse, in quo eam nec muta eleménta tacuérunt. Célebret eam lux fidei linguis hóminum, quam conclamavérunt étiam siléntia tenebrárum Dóminus noster in statéra crucis prétium nostræ salútis appéndit, et una morte univérsus mundum, sicut ómnium Cónditor, ita

ómnium Reparátor absolvit. Indubítanter enim credámus, quod totum mundum redémit, qui plus dedit, quam totus mundus valéret. Méritum enim redéptæ mercédis dignitas insígnis prétii supergréssa est. Inter redéptum et rediméntem dispensátio fuit, compensátio non fuit. Qui ergo non habébat peccáta própria, digne delévit aliéna. Solus hic pia víctima pro ómnibus cécidit, ut ómnes leváret; et quia débitum solus non hábuit, recte fœnus misericórdiæ pro debitóribus erogávit.

R. Ego propter te Chananæórum reges percússi, et dedi tibi sceptrum regále: * Et tu dedísti cápiti meo spineam corónam, et percussísti arúndine caput meum.

V. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? Respónde mihi. * Et tu.

Lectio V.

PERPÉNDE inter hæc, qui talem pro nobis dedit pecúniam, qualem a nobis sit exactúrus usúram. In hac itaque die fides prophéticæ annuntiatiónis impléta est, ita dicéntis: Corpus meum dedi percutiéntibus, et genas meas velléntibus, fáciem meam non avérti a